

Der er endnu et Spørgsmaal, som jeg skal have Lov til at omtale, til Trods for, at der ikke er nævnt noget derom i Betænkningen. Det staar i Forbindelse med det Afsnit af § 27, som hører under Finansministeriet. Under det allersidste Forslag, om jeg husker ret, paa selve Finansloven, eller i alt Fald af § 27 III. 7. er der foreslaaet at yde et Laan af Statskassen paa 30,000 Kr. til Fiskere paa Anholt til Opførelse af Bygninger og Indkøb af Jord. Ærede Medlemmer ville erindre Sagen fra Behandlingen af Andragender i Fjor. Naar der ikke er nævnt noget om dette Spørgsmaal i Betænkningen, og jeg alligevel nu finder Anledning til at omtale det, kommer det af, at der, siden Betænkningen gik i Trykken, er indkommet Oplysninger om, at Forholdene derovre ikke ere af samme Natur nu som den Gang, da vi behandlede Andragendet om dette Laan til Fiskerne, idet det den Gang var Forudsætningen, for i det hele at gaa ind paa denne Sag, som man vistnok fra alle Sider og ogsaa fra Ministerens Side var en Del betænkelig ved, at de derovre ikke kunde skaffe sig Jord paa anden Maade end ved at købe den af Præstegaardsjorden, som var den eneste Jord, der kunde faas til Udstykning. Nu ser det ud til, at det lader sig gøre for Folk derovre at faa anden Jord at købe, og det kan derfor være, at der ikke længere er den Anledning til at yde dette Laan af Statskassen. Som sagt, det er ikke undersøgt og kunde ikke blive det, da det først var i Juleferien, at Oplysningerne kom frem i hvert Fald for Offentligheden. Jeg nævner det nu, for at det ikke skal komme ærede Medlemmer overraskende, om man til 3die Behandling vender tilbage til denne Sag.

Jeg har dermed omtalt de Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med de Afsnit paa Finansloven, der høre under Finansministeriet, for saa vidt Udgiftssiden angaar. Hvis de Ændringsforslag, jeg kortelig har nævnt, blive vedtagne, vil den samlede Udgift paa § 10 blive at opføre med 74,606,623 Kr. 70 Øre.

Jeg vender mig derefter til den Side af Finansministeriet, som angaar Indtægtsparagrafferne. Til det Afsnit af § 2, der hører under Finansministeriet, er der intet Ændringsforslag. De to Ændringsforslag, der ere stillede til § 3, ere afgjorte under Behandlingen af Krigs- og Marineministeriets Budgetter, dem skal jeg ikke omtale. I Betænkningen er under Nr. 4 givet den sædvanlige Oversigt over Rente-

udbyttet af Reservefonden, men heller ikke denne Oversigt finder jeg Anledning til at omtale. Til § 4 er der intet Ændringsforslag. Under § 5 findes den sædvanlige Oversigt over Tolden paa de vigtigste indgaaede toldbehandlede Varer, men heller ikke denne ret udførlige Oversigt, som vi i en Aarrække ere vante til at faa, skal jeg komme ind paa at omtale.

Under Nr. 6 i Betænkningen er det anført, at der har været afholdt et Samraad med Finansministeren angaaende Banker og Sparekasser eller maaske nærmere præciseret de Banker, der drive Sparekasseforretning, og det er angaaende det Samraad, jeg mener, at jeg bør sige lidt mere, end det maaske ellers er nødvendigt ved 2den Behandling af Finansloven og de Spørgsmaal, som der ligge for. For at rede Sagens Forhistorie lidt op — jeg skal nok gøre det kort — skal jeg da gøre opmærksom paa, at ved Lov af 19. Februar 1861 om Stempel-papir blev det i dens § 76 bestemt, at Indenrigsministeren skulde ved Kundgørelse indvarsle alle, der enten i Henhold til Love, Privilegier eller andre særlige Begunstigelser mente at være i Besiddelse af Fritagelse for eller Begunstigelse i Henseende til Brugen af Stempel-papir. Efter at alle saadanne Institutioner havde meldt sig, skulde det ved særlig Lov afgøres, hvorvidt disse Institutioner skulde beholde de Friheder eller Begunstigelser, de havde haft forhen. I Henhold til denne Bestemmelse blev der altsaa forelagt en Lov, hvis endelige Resultat blev Loven af 11. Februar 1863. Ved denne Lov blev der givet en Række af Sparekasse- og Bankinstitutioner en hel Del ikke ubetydelige Begunstigelser i Henseende til Brugen af Stempel-papir. Disse Sparekasser og Bankinstitutioner ere nævnte og kunne endnu findes i Anhang til Loven af 11. Februar 1863. Af Motiverne til Lovforslaget og af de Forhandlinger, som den Gang førtes, er det let at se, at man den Gang forudsatte, at det ikke alene var de i Anhanget nævnte Sparekasser og Bankinstitutioner, som skulde have disse Stempelbegunstigelser, af hvilke særlig kunne nævnes, at deres Kontrabøger ere fri for Stempel, men at man ogsaa gik ud fra, at senere tilkomne Banker og Sparekasser skulde have de samme Begunstigelser. Man var ogsaa i den Grad paapasselig under Forhandlingerne, at saa snart der meldte sig en Sparekasse og Bank, medens Forhandlingerne stode paa, blev der stillet Ændringsforslag om, at de skulde med ind paa Anhanget, og Spørgs-